உ

[illegible]

சகல - நாடகக் கம்பெனியாராலும்
ஆடிவருகின்ற
குலசேகரி என்னும் இயற்பெயருடைய

நல்லதங்காள் சரித்திரம்.

(இரண்டாம்பாகம்.)

REGISTERED
MADRAS.

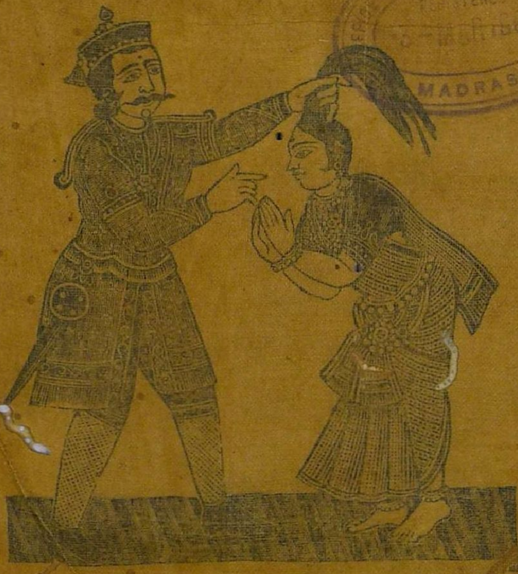

சென்னை-சூளை,
கு-நாதமுனிமுதலியாரவர்களது
தையநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை.] —— [அணா. 3

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

1905.

சென்னை-சூளை,
கோனத்தெருவென்றுவழங்கும் காளத்தியப்பமுதலிவீதி 44 - ஙெ.

உ

சுந்தரகணேசர் துணை.

215

சகல

நாடகக்கம்பெனியாரால்.

ஆடிவருகின்ற

குலசேகரி யென்னும்

இயற்பெயருடைய

நல்லதங்காள் சரித்திரம்.

(இரண்டாம்பாகம்.)

இஃது,

மதுரைமாநகரம், ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

சுந்தர ஜெய வீர சூர தீர கவிராஜ

கந்தசாமிபிள்ளை யவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை, சூளை.

கு - நாதமுனிமுதலியாரவர்களது

தையநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

இதன் விலை.] [அணா 3

1905.

உ

சரஸ்வதிதுணை.

ரிஜிஸ்டர்காப்பிரைட்டின்

அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான கனதனவான்களுக்குந் தெரியப்படுத்துவதியாதெனில், இந்த குலசேகரி யென்னும் இயற்பெயருடைய நல்லதங்காள் சரித்திரத்தைமதுரைமாநகரம் சுந்தரம ஜெயவீரசூரதீர கவிராஜ கந்தசாமிபிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்டு யானாகிய கு. நாதமுனி முதலியாரவர்களால் பொருளுதவிபுரிந்து சகல சுதந்திரத்துடன்பெற்றுக்கொண்டு கனம்பொருந்திய கெவர்ன்மெண்டார் அவர்களது 1905௵த்திய 25-வது ஆக்ட்டு 20-வதுசெக்ஷன் 8வது ரூல்சின் பிரகார [ரிஜிஸ்டர்காப்பிரைட்] செய்யப்பட்டிருக்கிற படியால் என்னுடைய உத்திரவின்றி இந்நூலை எவர்களும் அச்சிடக்கூடாது:

இப்படிக்கு.

☞ கு. நாதமுனி முதலியார்.

உ

கணபதிதுணை.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில் சென்னை சூளை கோணத்தெருவென்று வழங்கும் காளத்தியப்பமுதலி வீதி10-வது நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் தையநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்தில் தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்தம், துலுக்கு முதலிய புத்தகங்களும், காலேஜிப்புத்தகங்களும், ஆக்ட்டுப் புத்தகங்களும், சித்தர்கள்பாடிய சோதிட வைத்தியபுத்தகங்களும், இலக்கணமிலக்கியமுதலாகிய சில்லரைத்திவசுப்புத்தகங்களும் விற்பனைக்குத்தயாராயிருக்கின்றபடியால் வேண்டுபவர்கள் அடியிற்கண்ட எமதுமேல்விலாசத்திற்கு யெழுதி வீ. பி. மூலமாய் பெற்றுக்கொள்ளலாம். மேலும் 10-ரூபாய்க்குமேற்படுமாகில் பாதிபணம் முன்னதாயனுப்பவேண்டும்.

D-,892 MK54,K

உ

சுந்தரகணேசர் துணை.

குலசேகரி என்னும்
இயற்பெயருடைய
நல்லதங்காள் சரித்திரம்.
(இரண்டாம்பாகம்.)

விக்னேஸ்வரர் - துதி.

காப்பு - வெண்பா.

உலகிலுள்ளோர்மதித்து உத்தமியென்றோதும்
குலசேகரிசரிதை கூற—நலந்தருவாய்
சுந்தரகணேசா சுயம்புவேநின்னருளைச்
சிந்திப்பதென் மனதின் சீர்.

கணேசர் - துதி.

கந்தருள் சண்முகனே (யென்றவர்ணமெட்டு.)

சுந்தரகணபதியே—ஓம்
சுமுகாயாலும் ஜோதிப்ரகாசா (சுந்தர)

சந்ததமுந்தனை சிந்தனைசெய்தேன்
சந்த்ரஜடாதரன் மைந்தாவந்தருள் (சுந்தர)

அந்தரத்தமரர் சந்ததம்பணியும்
தந்திமாமுகனே
பந்தபாசமற பார்துகார்த்திடுவாய்
செந்தமிழானந்த ஜெயவிநாயகனே (சுந்தர)

அல்லல்தீர்த்திடும் கல்விக்கரசேயென்
சொல்லில்வாழ்பவனே
பல்லுயிரனைத்தும் பரமென்றுனைப்பணிய
செல்வநிதியருளும் ஜோதிப்ரகாசா (சுந்தர)

௫ குலசேகரி என்னும் இயற்பெயருடைய

உந்தன்கிருபையால் செந்தமிழ்பாடி
சிந்தைமகிழெய்தும்
சுந்தரஜெயவீர சூரதீரகவிராஜ
கந்தசாமிபிள்ளை கருத்திலமர்ந்தஜெய (சுந்தர)

சரஸ்வதி - தரு.

சிரும்பரமேஸ்வரா (என்றவர்ணமெட்டு.)

வீணாவசனவாணியே
வேகமாய் வருவாயே (வீணா)

காணும்கவிஞர்க் கருட்பிரகாச
கமலவதனி மிர்துபாஷிணி (வீணா)

வேணியேநித்ய கல்யாணி
பாணிபிர்மன் ராணிவாணி (வீணா)

வித்தைக்கருள் நாராயணி
சத்யவசனபரிபூரணி (வீணா)

வேதசொரூபா னந்தமேயுன்
பாதத்தை யன்பாய்த்துதித்தேன் (வீணா)

சுந்தரஜெயவீர சூரதீரகவிராஜ
கந்தசாமிபிள்ளைக் கருள்தயாபரி (வீணா)

நான் முறை.

விருத்தம்.

பாவியாம்அலங்காரி செய்தமோசம்
பார்த்தவர்கள் மனமிரண்டுதிகைத்துநிற்க
கூவியேமக்களெல்லாம் அழுதுவாட
குலசேகரிமனதில் விசனமுற்று
பூவுலகில்யான்பிறந்து பட்டதுன்பம்
போதுமையா மதுரைவாழ்சொக்கநாதா
ஆவிதியேயென்றழுது மைந்தரோடு
ஆரண்யமார்க்கமாய் செல்வதானுள்

நல்லதங்கை - தரு.

காரும்சிவமே (யென்றவர்ணமெட்டு.)

போவோம்வருவீர் மக்களா மக்களா மக்களா (போ)

பாவிஅலங்காரியால் பாலகரெல்லாம்சோர்ந்து
பசியால்வருந்துகிறீர் பாதகிநானெதுசெய்வேன் (போ)

பாழும்பஞ்சத்தினாலே பரதேசியாகவே
சூழும்வினைவாய்ந்து துடிதுடித்தழலானேன் (போ)

மணவாளன்சொல்மீறி மாபாவியான்வந்து
மதனியின்கொடுமையால் மனந்திகைத்திடலானேன் (போ)

நடக்கும்வழியிலுங்கள் நல்லம்மான்வீடுண்டு
நலமாயங்ஙனம்சென்று நமதுபசிதணிவோம் (போ)

பக்ஷமாயுங்களை பார்த்தால்மனமகிழும்
பாட்டன்வீட்டிற்சென்று பாலன்னம்புசிப்பீர்கள் (போ)

வசனம்.

அப்பா! எனது அருந்தவப்புத்திரர்களே நீங்கள் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் இந்த தேசத்திற்கு அருகிலுள்ள சிற்றூரில் உமது அம்மான் வீடு இருக்கின்றது அங்ஙனம் செல்வோமாகில் உங்களுக்கு பசிதணிய அறுசுவை பதார்த்தஇவ்யன்ன சுகபோஜன் மிடுவார் அருவீர்களப்பா.

பிள்ளைகள் விருத்தம்.

அம்மணிஉந்தன்சொல்லை அணுவேனும்நம்பல்மோ
அம்மணிஎம்மைவீணாய் அவனியில்பெற்றுவிட்டு
அம்மணிபசியாற்சோர்ந்து அலைச்சலுற்றிடவேசெய்தாய்
அம்மணிதலைசுழன்று ஆவியும்சோறுதம்மா.

வசனம்.

அம்மணி! உன்சொல்லை நம்புவதற்குச் சந்தேககல்வரபாயிருக்கின்றதே அந்நாளில் மதுரைதேசத்தைஇராஜீகம்புரியும்அண்ணன் வீட்டிற்சென்றால் அன்னதரித்திரமின்றி மனோல்லாசமாய் ஜீவித்திருப்போமென்று சொல்லி எங்களை அழைத்துக் கொண்டுவாந்து உனது அண்ணியால் அடிபடச்செய்து உன் தலைமேல் சும்பானையை உடை

த்துக்கொண்டு வந்தாயே இன்னமும் வேறொரு அண்ணன் வீட்டுக்குப்போனால் அங்ஙனமும் இதைப்போலாகத்தான் இருக்குமோ? இதைவிட அதிகமான ஆபத்தை விளைத்து எமபுரிக்கு அனுப்பிவிடுவாயோ? என்னமோ வென்று சந்தேக கலவரமாயிருக்கின்றனவே. ஐயோ இதற்குத்தானோ? எங்களைப் பெற்றுவிட்டாயம்மா!

நல்லதங்காள் - தரு.

நவரத்னமுடி (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

மைந்தர்சொல்லைகேழ்க்க மனந்துடிக்கின்றதே
மயேஸ்வரியானென்செய்வேனே-இனியானே- ஜீவிப்பேனே

கலவரமாகுதே காருண்யமூர்த்தியே
கைலையில்வாழும் சர்வேஸா ஜெகதீஸா-பரமேஸா.

அஞ்சாதேயென்றென்னை ஆதரிப்பாரில்லாமல்
ஆவிதுடிக்குதே ஈஸா-உமைநேஸா-கைலைவாஸா.

{ அயல்வீட்டுப் பெண்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்வது }

மனோன்மணி - வசனம்.

அக்கா! இந்த அநியாயத்தை பார்த்தனையா? இராமலிங்கராஜனும் இந்திராணியும், இறந்துவிட்டபிறகு நல்லதம்பியானவர் தன் சகோதரியாகிய குலசேகரியை காசிராஜனுக்குக் கலியாணஞ்செய்து கொடுத்து வேண்டிய பொன்பொருள் சீதனமாகத்தந்தனன். அப்பால் குலசேகரி மாமிவீட்டுக்குச்சென்று யாதோமனவருத்தத்தால், தனது பிள்ளைகளுடனே அண்ணன் வீட்டுக்குவந்தால் பாவியாகிய அலங்காரி கொஞ்சம் கூழாயினும் கொடுக்காமல் அடித்துத் துரத்திவிட்டனளே, ஐயோ இதென்ன விபரீதம்ம ஐயோ! மகளே என் வயறெரிகின்றதே.

சுந்தரம் (வசனம்.)

மனோன்மணி, இந்த அநியாயத்தை வாயினாற் சொல்லவுங்கூடாது செவியினாற் கேழ்க்கவுங்கூடாது, நமக்கென்ன அவரவர்செய்த அக்ரமத்தை அவரவரனுபவிப்பார். ஆனால், இந்த அலங்காரிக்குப் பின்னாலிருக்கின்றது எமதண்டனை.

மரகதம் (வசனம்)

அம்மா! நாமாகிலும் அழைத்து அன்னங்கொடுத்து ஆதரிப்போம், அந்தப் பிள்ளைகளைப்பார்த்தால், எனக்குப் பரிதாபமாயிருக்கின்றதம்மா.

மாணிக்கம் (வசனம்) ஆனால் அழைத்துவருவீரம்மா.

நல்லதங்காள் - தரு.

ஆற்றுவாரில்லாமல் அழுதுமனமெலிந்து
அலைச்சல்படவிட்டாரயோசிவமே-அருள்தவமேசிவ-சிவமே

வசனம்.

ஆ! அம்மா அயல்வீட்டுப் பெண்களே என்மனவருத்தத்தை என்னவென்று சொல்வேன்.

நல்லதங்காள் - தரு.

அண்ணிசெய்தமோசம் அநியாயஅக்ரமத்தை
அண்ணன்வந்தாற்சொல்லுவீரே யானும்போறேன்-அம்மாபோறேன்

அயல்வீட்டுப்பெண்கள் - வசனம்.

ஆ! அம்மா! குலசேகரி, நீபிறந்த அருமையென்ன வளர்ந்த பெருமையென்ன உனக்கு இத்தகைய கஷ்டநிஷ்டூரம் வாய்ந்தகாலவித்தியாசமென்ன ஐயோமகளே பார்க்க பரிதாபமா யிருக்கின்றதே.

நல்லதங்கை - தரு.

பாழும்பஞ்சத்தினால் பரதேசியைப்போல
பாலருடனேயிங்குவந்தேன் துயரடைந்தேன்-மனமெலிந்தேன்

வசனம்.

அம்மா! பனிரெண்டு வருஷகாலமாய் காசிதேசத்தில் மழை பொழியாமல் பஞ்சமானதால் அண்ணன் கொடுத்த சீதன வரிசைகளையும் விற்றுப் புசித்தும் வறுமை நீங்காமையால் என் அண்ணன் வீட்டுக்குச் சென்றாகிலும் நாலுநாளைக்கு பசியாற அன்னம் புசித்திருப்போமென்று என்பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டுவந்தேன் பாவியாகிய குரூரகுணமமைந்த அண்ணியானவள் கொஞ்சமும் மனமிரங்காமல் அடித்துத் துரத்திவிட்டனள், ஆகையால், யாங்கள் போகிறோம்எனது அண்ணன் வந்தால் உமது கண்ணினால் பார்த்ததைச் சொல்லுவீர்கள்.

அயல்வீட்டுப்பெண்கள் வசனம்.

ஐயோபாபம் அம்மா ! குலசேகரி யாங்களென்ன செய்வோம் அந்த பாவியாகிய அலங்காரிசெய்த அக்ரமத்தைப் பார்த்த எங்கள் மனது மிகவும் விசனமடைந்து கோபமாய்த்தான் இருந்தது யாங்கள் ஏதாயினும் சொன்னால் இராஜதண்டனை நேரிடுமேயென்று பயந்திருந்தோம் இல்லாவிட்டாலயாங்களனைவரும் அவளை அடித்துஉதைத்து கொன்று இத்தருணமே எமபுரிக்கு அனுப்பி விட்டிருப்போம்.

மனோன்மணி - வசனம்.

ஆம் ! ஆம் ! அந்தபாவியாகிய அலங்காரி இராஜபத்தினியாச்சுதே பேய்க்குபயப்படாவிடினும் வாய்க்குப் பயப்படத்தான் வேண்டும் ஆனால் அவள் மறு ஜனனத்தில் வெகுவித துயரனுபவிப்பாள் நீ ! அஞ்ச வேண்டாமம்மா.

மரகதவல்லி - தரு.

அன்னமே யுன்னிட ஆசையினாலே (என்றவர்ணமெட்டு.)

அம்மாகுலசேகரி அன்பாயெங்கள்வீட்டில்
அன்னம்புசித்துடன்தன் ஆளன்வீட்டுக்குச்செல்வாய்.

நல்லதங்காள் - தரு.

அந்நியர்வீட்டிற்சாதம் அருந்தோம்க்ஷத்திரியர்கள்
நந்நயமாயுமக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கின்றேன்.

மனோன்மணி - தரு.

பாலுடன்பச்சரிசி பக்ஷமாய்த்தருகிறோம்
சிலமுடன்சமைத்துப் புசித்துச்செல்வாயம்மா.

நல்லதங்காள் - தரு.

சாதம்சமைத்தருந்தி தாமதிக்கோமிங்ஙனம்
சற்றேமனம்பொறுத்து தயவுசெய்தனுப்புவீர்.

சுந்தரம் - தரு.

பாலின்மோர்தயிர்வெண்ணெ தருகிறோம்நீயுமுன்
பாலர்களும்புசித்துப் பசியாறிச்செல்லுவீர்.

நல்லதங்காள் - தரு.

அண்ணிசெய்தகொடுமை அண்ணன்பாற்சொல்வீராகில்
அன்னங்கொடுத்ததர்மம் ஆருமம்மாஉமக்கு,

வசனம்.

அம்மா! அயல்வீட்டுப்பெண்களே! யாங்கள் வந்து வெகுநேரமாகிறது. இனி இங்ஙனம் தாமதிக்கலாகாது. யாங்கள் சீக்கிரமாய்ப் போகவேண்டும். நீங்கள் கிருபைகூர்ந்து என் தமயன் வந்த உடனே பாவியாகிய அலங்காரிசெய்த கொடுமையனைத்தும் விபரமாய்ச் சொல்வீராகில் நீங்கள் எனக்கு அன்னங்கொடுத்து ஆதரித்து இரக்ஷித்த புண்ணியம் வாய்ந்து தர்ம குணத்தினராய் வாழ்ந்திருப்பீரம்மா.

அயல்வீட்டுப் பெண்கள் (வசனம்)

சரி! அப்படியே மஹாபாக்கியம் உனது மனம்போற் செல்வாயம்மா.

நல்லதங்காள் பிள்ளைகளை அழைத்துக்
கொண்டு ஆரண்யமார்க்கமாய்ச் செல்
லும்போது தன்து அண்ணன் காண்
பதற்கு அடையாளமாக ஆவாரந்
தழைகளை வழியில்ஒடித்துப்
போட்டுக்கொண்டு
போவது.

இடையர்கள் - தரு.

தாம்தனதனதந்தக்கோனாரே (யென்றவர்ணமெட்டு)

வாரும்வாருணீமயா வரதக்கோனாரே
வரட்டுப்பசுவெங்கே பாருங்கோனாரே.

ஐந்துகன்றுடனே வந்தபசுவினை
ஆங்காரவேங்கை மிரட்டுதுபாரீர்
சிந்தைமகிழ்ந்தந்த வேங்கையைத்துரத்தி
சந்தோஷமாகப் பசுவினைக்காப்போம். (வாரு)

நல்லதங்காள் - வசனம்.

ஆ! விதிவசமே நமது உயிரை இழப்பதற்காக ஆரண்யமார்க்கமாய் அதிக தூரத்தில்வந்தும் விழுந்திறப்பதற்கு ஓர்பாழ்கிணற்றைக் காணகிலனே. அந்த இடையர்களையாகிலும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வோம்.

கோபாலன் (வசனம்.) அண்ணேன்! அதோ நமக்கெதிரில் வருகின்றபெண்ணைப்பார்த்தனையா! க்ஷத்ரியவம்ஸத்திற்பிறந்தஇராஜஸ்திரீயைப்போற் காணப்படுகின்றனளே இந்த கானகத்தில் தனிமையாக பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம் யாதோ? கவனிப்பாய்.

கோவிந்தன் (வசனம்.) ஆம் எனக்கும் அப்படித்தான் சந்தேகதலவராமாயிருக்கின்றது அருகில் வந்தால் விசாரிப்போம்.

நல்லதங்காள் - தரு.

தக்கீரமாரியிந்திரே (என்றவர்ணமெட்டு.)

ஆரண்யத்தில்ஆடுமேய்க்கும் ஆட்டிடையர்காள்
அன்பாகஒர்பாழுங்கிணறு காட்டுவீரைய்யா

இடையர் - தரு.

எதுகாரணத்தாற்கிணறு தேடுகின்றீர்
எங்களுக்குவிபரமாகச் சொல்வாயம்மணி

நல்லதங்கை - தரு.

மைந்தரெல்லாம்தாகத்தால் ஈடவாக்ஷியாகவே
அன்பாயமாக ஆவிசேர்ந்து அழுகிறாரையா

இடையர் - தரு.

பாழ்கிணற்றின்நீர்குடிக்க வேண்டாமம்மணி
பசுவின்பால்கறந்து தாரோ[illegible]தணிவீர்

வசனம்.

அம்மா! உங்களைப்பார்த்தால் இராஜவம்ஸத்தினர்போற் காணப்படுகின்றனவே நீங்கள் கிணற்று ஜலத்தைக் குடித்தால் அநேக அசௌக்கியமாய் விடுவீர் உங்கள் தாகந்தணிவதற்குப் பசுவின் பால் கறந்து தருகிறோம் உனது பிள்ளைகளும் நீயும் குடித்துக் களைதெளிவீர் அம்மா.

நல்லதங்காள் - வசனம்.

ஐயா! யாங்கள் குளிர்ச்சிபொருந்தியகிணற்று ஜலம்குடித்தால்தான் எங்களுடைய தாகந்தணியும் ஆகையினால் தயவுசெய்து ஓர்கிணற்றைக்காண்பிப்பீராகில் உங்களுக்குதர்மமாயிருக்கும் இடையர்களே.

இடையர் - வசனம்.

சரி! அப்படியானால் உமது இஷ்டப்படியே! இம்மார்க்கத்தின் கிளைவழியாகச் செல்வாயாகில் அங்ஙனம் ஓர் ஆலவிருக்ஷந் தோன்றும் அங்ஙனம் ஓர் கிணறு இருக்கின்றது செல்வாயம்மா.

நல்லதங்காள் கிணற்றருகில்வருவது.

நல்லதங்காள் - தரு.

கிருஷ்ணதேவா (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

ஆ! சிவமேஇந்த அநியாயத்திற்கென்செய்வேன்
சிவமே! சிவமே! ஐயோ. (ஆ)

எந்தன்மைந்தர் சிந்தைமெலிந்திடவும்
வந்தவிதிப்பயனோ. (ஆ)

பாழும்பஞ்ச[illegible] வந்ததினாலன்றோ
பாத[illegible]திடலானோம். (ஆ)

[illegible]ண்ணன்தேவி சற்றுமனமிரங்காமல்
அ[illegible]கட்டித்துரத்தினளே. (ஆ)

[illegible]வன்வார்த்தை தடுத்துவந்ததினாலே
[illegible]வேலைப்படலானேன். (ஆ)

வசனம்.

ஆ! ஜெகதீசா! இதென்ன அநியாயம் நாம் முன் ஜனனத்திற் செய்த ஊழ்வினைக்கேற்ப நிரகாரபலனும் சரியாய் வந்தொத்துக் கொண்டதுபோல நமது தேசத்தில் மழைபொழியாமல் பஞ்சமுற்றதனால் நமது மக்களுடன் அண்ணன் வீட்டிற் சென்றாகிலும் பசியில்லாமல் அன்னம் புசித்திருப்போமென்று வந்தும் பாவியாகிய அண்ணியினால் இவ்வளவு கஷ்டநிஷ்டூர மடைந்து வனவாசியாய் வந்துவிட்டோம், இனிஇந்த சரீரத்தைச் சுமந்திருப்பதனாற் பூமிக்குப் பாரமல்லாமல் யாதேனும் பிரயோசனம் உண்டா ஆகையால் இனிமேல் நமது மைந்தருடன் இந்தக் கிணற்றில் வீழ்ந்திறப்பதே நலம்.

{ நல்லதங்காள் - பிள்ளைகளையெல்லாம்
ஒவ்வொன்றாய் கிணற்றில் தள்ளுவது. }

ஞானசேகரன் (வசனம்.) அம்மா இதென்ன அநியாயம் எனது தம்பிமார்களை யெல்லாம்கிணற்றில் தள்ளிவிட்டாயே இதற்குத்தானே எங்களை அழைத்துக் கொண்டு வந்தாய்.

நல்லதங்காள் (வசனம்.) மைந்தா! இதைக்குறித்து நாம் விசனப் படுவது நன்கல்ல அருகில் வருவாய் கண்மணி.

ஞானசேகரன் (வசனம்.) சரி ! சரி ! என்னையும் கிணற்றில் தள்ளுவதற்காகவோ? யான் ஒருபோதும் வரமாட்டேன் தாயே.

நல்லதங்காளுக்கும் - ஞானசேகரனுக்கும் தர்க்கம்.

நல்லதங்காள் - தரு - முருகாவரமருள்வாய் (யென்றவர்ண மெட்டு.)

வருவாயெனது செல்வமே.

ஞானசேகரன் - தரு.

யான்—வருகேனெனது அன்னையே

நல்லதங்காள் - தரு.

வந்தாலேயுந்தனையாதுசெய்வேன்மைந்தா

ஞானசேகரன் - தரு.

வந்தாலேயெந்தனை வஞ்சித்துக்கொல்லுவீர்

நல்லதங்காள் - தரு.

அப்பேர்ப்பட்டபாவியா உந்தனையான்கொல்வேனோ

ஞானசேகரன் - தரு.

பாவிநீயும்அல்லவே பாதகனலல்லவோ

நல்லதங்காள் - தரு.

வாடாமைந்தாஓர் வார்த்தைகேளடா

ஞானசேகரன் - தரு.

உன்வார்த்தைவேண்டாம் உத்தமிசரணம்.

நல்லதங்கை - தரு. ஞானசேகரன் - தரு.

வா! வா! வா போ! போ! போ

நல்லதங்காள் - வசனம்.

அப்பா! ஞானசேகரா! காட்டில் ஓட்டங் காண்பித்து என்னை இவ்விதமாய் அலையச்செய்வது நீதிதானோ மைந்தா!

ஞானசேகரன் - வசனம்.

அம்மணி எங்களை ஆரண்யத்தில் அழைத்துக் கொண்டு வந்து அநியாயமாய் கிணற்றில் தள்ளுவது தர்மந்தானோ தாயே.

நல்லதங்காளுக்கும், ஞானசேகரனுக்கும் தர்க்கம்.

நல்லதங்காள் தரு-சிந்தைமகிழ்ந்து(யென்ற வர்ணமெட்டு.)

ஒன்றும்நான்செய்யவில்லை, ஓடிவந்துநீயும்
ஒருவார்த்தைகேட்டுபோடா - மைந்தா
ஒருவார்த்தைகேட்டுபோடா.

ஞானசேகரன் - தரு.

உத்தமி உன்னிடம் ஒருக்காலும்வரமாட்டேன்
ஒருவனைவிட்டிடுவாய் - என்னம்மா
ஒருவனைவிட்டிடுவாய்.

நல்லதங்காள்-தரு.

உந்தனைவிட்டாலே உலகத்திலுள்ளவர்
எந்தனைநிந்தியாரோ - மைந்தா
எந்தனைநிந்தியாரோ.

ஞானசேகரன் - தரு.

ஆடுமாடுமேய்த்து அம்மணியுன்னை
ஆதரித்திரக்ஷிப்பேன் - என்னம்மா
ஆதரித்திரக்ஷிப்பேன்.

நல்லதங்காள் - தரு.

ஆறுபேரிறந்துநாம் இருவரிருந்தாலே
அவனியோரேசுவார்கள் - மைந்தா
அவனியோரேசுவார்கள்.

ஞானசேகரன் - தரு.

வருஷத்திற்கொருமுறை உந்தன்கருமத்தை
உத்தமிசெய்வேனம்மா - என்னம்மா
உத்தமிசெய்வேனம்மா.

(வசனம்.)

அம்மணி! நீ அன்புடன் பெற்றுவளர்த்த ஏழுபிள்ளைகளையும் அநியாயமாய்க் கொன்றுவிட்டால் உனக்கு யாரம்மா எள்ளுந் தண்ணீரும் இறைத்து பிதிர்க்கடன்செய்வார்கள். ஆகையால் அந்த ஆறு பேரும் வாழ்நாள் குறுகி சுவர்க்கபதவியடைந்தனர். இதைக்குறித்து யோசிப்பதாற் பிரயோசனம் இல்லை. ஆயினும், என்னைமாத்திரம் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டால் வருஷத்திற்கொருதரம்உனக்கு கருமம் செய்துக்கொண்டு வருகிறேன் தாயே.

{ நல்லதங்காள்-ஞானசேகரனைப் பிடித்துக் கொண்டு கிணற்றின் சமீபத்தில் வருவது. }

ஞானசேகரன் - தரு.

பார்வதிபாலா (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

அம்மணியென்னை அநியாயமாய்கொல்லாதே
ஆவிபதறுதே.

நல்லதங்காள் - தரு.

மைந்தனேயுன்னை மாடானிகொல்ல
மன துதுணிவேனே.

ஞானசேகரன்-தரு.

கிணற்றையான்காண கலவரமாகுதே
கிட்டவருகேனே.

நல்லதங்காள்-தரு.

பாழுங்கிணற்றுக்குப் பலியாய்ப்பிறந்தோம்
பரமன்செயல்தானே.

ஞானசேகரன்-தரு.

இதற்காகவோநீ என்னையழைக்குறாய்
என்மன பிரளுதையோ.

நல்லதங்காள் - தரு.

அஞ்சாதேமகனே அரன்பதிசேர்வோம்
அன்பாகவருவாய்.

ஞானசேகரன்-தரு.

ஆடுமாடுமேய்த்து அம்மாபிழைக்கின்றேன்
அன்யாயமாய்க் கொல்லாதே.

{ நல்லதங்காள் - ஞானசேகரனை கிணற்றில் தள்ளுவது. }

——(*)——

நல்லதங்காள் (வசனம்)

ஆ! ஜெகதீசா! யான் அருமையாய்ப்பெற்ற ஏழு பிள்ளைகளை யும் கிணற்றில் தள்ளிக் கொன்றுவிட்டேனே ஆ! விதிவசமே [illegible] தா யானும் இறந்துவிடுகிறேன்.

நல்லதங்காள் - தரு.

சரவணைந்த (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

பெண்ணாய்ப்பிறந்த சுகமினிபோதும்-இந்த
பாழுங்கிணற்றுக்கிரையாகின்றேன்.
மதுரைவாழ்சொக்கேசா யான்பெற்ற
மைந்தர்களைக்கிணற்றில் தள்ளினேனே.

கணவன் தரித்த இம்மாங்கில்யம்-பிறர்க்கு
கல்லுருவாய்த்தோற்ற வேணுமே.
பாலாடைபட்டாடை கற்கள்போல
பாரோர்கட்குத்தோற்றவேணுமே.
பாலர்களுடனிந்த பாழ்கிணற்றில்-சிவமே
பாதகியும்வீழ்ந்திடலானேன்.

நல்லதங்காள் கிணற்றில் வீழ்ந்திறப்பது.

{ நல்லதம்பி காட்டில்வேட்டையாடிக் கொண்டிருக்கையில் துர்க்குறிகண்டு மந்திரியிடம் சொல்லுதல். }

நல்லதம்பி (வசனம்.)

மந்திரி! இதென்ன ஆச்சர்யம்? இத்தருணம் என்மனதில் யாதோ ஓர்வி[illegible]திகிலுந்தோற்றுதே. இரதகஜதுரகபதாதிகளும் பிரேதம்போற் காணப்படுகின்றனவே. இந்த வனத்தைக்கண்டால் மயானத்தைப்போல தோற்றுதே.

நல்லதம்பி - தரு.

தக்கீரமாரிமிக்கிறே (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

துர்க்குறிவிபரீதமாய்த் தோற்றுதேமந்திரி
தோற்றுதேமந்த்ரி தோற்றுதேமந்த்ரி. (தூர்க்)
கன்றுகளுடனேபசு கதறியழுது
காட்டின்வேங்கையால்மடிந்தகாரணம்யாதோ. (தூர்க்)
அஸ்வமும்வேட்டைநாய்களும் அகஸ்மாத்தாகவே
ஆவியொழிந்ததென்ன ஆச்சர்யமோகாணேன். (தூர்க்)
நால்வகைச்சேனைகளும் நிலைதவறியே
நடக்கசக்தியற்றுமூர்ச்சையாய்விழுந்தனர். (தூர்க்)
ஆவிசோர்ந்துசதைகளெல்லாம் துடிக்குதேமந்த்ரி
பாவியென்மனம்பதறி பயமாய்த்தோணுதே. (தூர்க்)
கானகத்தில்மைந்தரோடு வந்ததங்கையை
ஏனோதனியாயனுப்பினேனென்றேங்குதேமனம். (தூர்க்)

ஐயோயென் மனையாளவரை யாதுசெய்தாளோ
அருமைதங்கைமைந்தருடன் அழுதுசென்றாளோ (தர்)

வசனம்.

மந்திரி! எனது சகோதரியாகிய குலசேகரி என்சொற்படியே தனது பிள்ளைகளுடன் அரண்மனைக்குச்சென்றனளே. அங்ஙனம் பாவியாகிய அலங்காரி அவர்களுக்கு யாதேனும் துன்பம்விளைத்து அடித்துத் துரத்திவிட்டனளோ? யாதோவென, என் மனதில் ஓர்வித சந்தேக கலவரபயங்கரந் தோற்றுகின்றனவே. இவ்விபரீதத்திற்கு யானென்செய்குவேன்,

மந்திரி (வசனம்.)

அரசே! யாதுவார்த்தை பாவிக்கலாயினீர்? மிரண்டவர்கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பூதமாய்த் தோற்றுவதுபோல, கலவரப்படுபவர்கட்கு பயங்கரமாகத்தானிருக்கும், நீர் இதைக்குறித்து மனவிசாரப்படாதீர்.

நல்லதம்பி - (வசனம்)

மந்திரி! எனக்கென்னமோ? சந்தேகக் கலவரமாகத்தான் இருக்கிறது. யான் இத்தருணமே செல்கின்றேன் நீ நமது சேனைகளையெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு அரண்மனைக்கு வருவாய்.

மந்திரி (வசனம்) அப்படியே மஹாபாக்கியம் அரசே.

மாளிகை சீன்.

நல்லதம்பி (வசனம்.) குலசேகரி! குலசேகரி! ஐயோ இன்னும் வரவில்லையோ? சகி, எனது தங்கை ஏழுமைந்தருடன் இங்ஙனம் வந்தனளா?

சகி (வசனம்) ஆம், குலசேகரி தனது மைந்தர்களுடன் வந்தனள மஹா ப்ரபு.

நல்லதம்பி(வசனம்) மஹாசந்தோஷம் என்ன ஓர்விதமாய் மனவிசாரத்துடன் [illegible]

சகி (வசனம்) அரசே! யானென்னவென்றுசொல்வேன் இராஜ [illegible]ஸ்தானத்தின் ந்யாயம் பலவிதமிருக்கும் இதைக்குறித்து நாமேன் விரோதமாக வேண்டுமென கலவரமாயிருக்கின்றது. யாவும் இராஜபத்தினியைக்கேட்டுத் தெரிந்துக்கொள்வீர்.

நல்லதம்பி (வசனம்) ஆ! இதென்ன ஆச்சர்யம் இவள் சொல்லும்போதே சந்தேகபயங்கரமாயிருக்கின்றதே இனி, அலங்காரியை விசாரிப்போம் பிராணநாயகி.

அலங்காரி (வசனம்.) பிராணநாயகா! நமஸ்கரிக்கின்றேன்- என்ன கோபாக்னிருத்திரன்போல் ஓடிவந்தீரே என்னசங்கதி சரி, சரி, இதென்ன வெகு ஆர்பாட்டமாயிருக்கின்றதே.

நல்லதம்பிக்கும், அலங்காரிக்கும், தர்க்கம்.

நல்லதம்பி தரு.

எங்களண்ணன் உன்னைப்பிரி (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

எந்தன் தங்கை வந்தனளோ
எங்குசென்றாள் கண்மணி
சிந்தைமகிழ்வாயன்புடன்
சீக்கிரமாய்ச் சொல்-சொல்-சொல்.

அலங்காரி - தரு.

வந்தமுதருந்தி மைந்தர்
தம்முடனிருந்தவள்
எங்கெனுஞ்சென்றாளோ நானும்
தேடிப்பார்த்துங் காண்கிலேன்,

நல்லதம்பி - தரு.

உந்தன்கொடுமையால் சிந்தைமெலிந்து
மைந்தருடனே எங்குசென்றளோ

அலங்காரி - தரு

பாழுங்கையினால்பரிமாறினேன் அன்னம்
தாழ்வாய்ச்சொல்வது தருமோஉமக்கு.

நல்லதம்பி - தரு.

இத்தனை உபசரித்தால்
ஏன்போகிறாளென் தங்கை
சற்றுந்தயையில்லாஉன்னால்
தங்கையை இழந்தேனே.

அலங்காரி (வசனம்) பிராணநாதா யாதொன்றையும் நேரிற் கண்டு பேசவேண்டுமல்லமல், ஒரு பெண்மீது இவ்விதமாய் பழிசுமத்துவது நீதியோ? எனது தாய்தந்தை என்னைப் பெற்றுவளர்த்து உமக்குக் கொடுத்துவிட்டாலும் இப்படி அநியாயமாய் நிந்திப்பது நீதியாமோ.

நல்லதம்பி (வசனம்) பெண்ணே! எனது தாய்தந்தையர்இறந்த பிறகு குலசேகரிக்கு நாம்தானே துணை, அவ்விதமிருக்க அவர்கள் தேசத்தில் பஞ்சமானதால் அண்ணன்வீட்டிற்குச்சென்று ஜீவித்திருப்போமென்று ஆசையாய் வந்தால் அன்னவஸ்திரங்கொடுத்து ஆதரிக்காமல் துரத்திவிடுவது நீதியோ பாதகி.

119124

அலங்காரி - தரு, நிந்தியாதேநாதனே (மென்றவர்ணமெட்டு.)

எந்தனின் துரையே உந்தனின் தங்கை
வந்தனளே யேழுமைந்தருடன்
சிந்தைமகிழ்ந்து தெருவீதியிற்சென்று
சொந்தமாய்அழைத்துவந்தேன். (எந்த)

நாத்தியைத்தான மருகரெழுவரையும்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தன்புடனே
அத்திரமாகவே நேத்திராணக்கமாய்
ஆலஞ்சுற்றிதிருஷ்டிகழித்தேன். (எந்த)

கத்தரிக்காயுடன் கருணைபுடலையும்
முத்தாமுருங்கையும் கான்சமைத்தேன்

தித்திக்கும்பச்சடி கூட்டமுது துவையலும்
சித்தமகிழவே நான்சமைத்தேன் (எந்த

சின்னசம்பா அரிசி அன்னஞ்சமைத்தேன்
பன்னும்பலகார வகையமைத்தேன்
உன்னயமாகவே புன்சகைபுரிந்து
நத்திக்குமைந்தர்க்கும் நான்படைத்தேன். (எந்த)

நட்டமாயுன்தங்கை கேட்டபொருளனைத்தும்
வாட்டமில்லாமலே யான்கொடுத்தேன்
விட்டைவிட்டுன்தங்கை மைந்தர்களுடனே
வெளிசென்றதையானறியேனே. (எந்த)

நல்லதம்பி- தரு.

துஷ்டபபலேநீமெத்த (யென்ற வர்ணமெட்டு)

இப்படிநீ செய்திருந்தால்
எப்படியென் தங்கைசெல்லுவாள்
எந்தனுக்குரைப்பாயே பாவி
சீ சீ சண்டாளி நூரகில்லடி. (இப்ப)

அலங்காரி - தரு.

அன்னவர்களுக்கு ஒரு
அநியாயமும் புரியவில்லையே
மன்னவாஎந்தனைவீணாய்தூஷித்திடாதீர்
கோபந்தீரும் இங்கேவாரும். (அன்)

நல்லதம்பி - தரு.

என்னருமைத் தங்கையை
இக்ஷணத்தில் கண்டுபிடித்துயான்
இவ்விடம் அழைத்துவருவேன்
எனது அருமைத் தங்கையையும்பாலரையும். (இப்ப)

வசனம்.

ஆ! ஹா! விதிவசமே தங்கையைக் காட்டில் கண்டபோதே அழைத்துவந்தேனே யாகில் இவ்வளவு கஷ்ட நிஷ்டூரம் வருமா? இதற்கு யானே காரணமாயிருந்தேன்.

நல்லதம்பிக்கும், அலங்காரிக்கும் தர்க்கம்.

அலங்காரி தரு.

உத்தமபாதா (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

மைந்தர்களுடனுன் தங்கைக்குமினிதாய்
சந்தோஷமாயன்னம் படைத்தேனே.

நல்லதம்பி - தரு.

அன்னமளித்து உபசரித்தாயாகில்
அவர்களேன்போகிறார் சண்டாளி.

அலங்காரி - தரு.

யான் - பட்டதெல்லாம் போச்சுதோ.

நல்லதம்பி - தரு.

பாவி - வீணைவார்த்தை சொல்லாதே.

அலங்காரி - தரு.

அந்யாயமாய்ப் பேசுவது
ஆகாது மன்னா.

நல்லதம்பி - தரு,

உன் - சூதும்வாதும் யானறிவேன்
வாயை மூடடி.
என் - தங்கையைக்கண்டு யான்
அழைத்துவாரேன்.

வசனம்.

சீ! வஞ்சகி உன் சமர்த்தை யானறிகுவேன் அதிகமாய்ப் பேசாதே பாதகி.

அலங்காரி - தரு.

[illegible]சிவ்விதம் (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

பட்டபாடெல்லாம் போச்சே
கெட்டகேடவர்கட்கு
இட்டகை இதுவாச்சே - ஓ மன்னா
இட்டகை இதுவாச்சே—யான்

பட்டும்பயனில்லை இட்டும்பெயரில்லை
சுட்டாலும்தோஷமில்லை - இந்தக்கையை
சுட்டாலும்தோஷமில்லை. (பட்ட)

காத்திவந்தாளென்று நேர்த்தியாயானுமே
பூர்த்தியாயுபசரித்தேன் - ஓ மன்னு
பூர்த்தியாயுபசரித்தேன்—அவர்கள்
க்ஷாத்திரமாகவே யெங்ஙனம்சென்றாரோ
நேத்திரம்தெரியாதுகாண் - ஓ மன்னு
நேத்திரம்தெரியாதுகாண். (பட்ட)

வசனம்.

நாதா! நீர் இவ்விதமாய் என்னை தூஷித்து நிந்திப்பது நன்கல்ல. உனது தங்கை தனது பிள்ளைகளுடனே நமது வீட்டிற்குவந்தனளே யென்று எவ்வளவு ஆசாபாசமாய்ஆதரித்தேன். நீர் கொஞ்சமேனும் விஸ்வாசமின்றி இவ்விதம் பேசுவது தர்மந்தானோ?

நல்லதம்பி (வசனம்) சீ! துஷ்டி பொய்மொழி [illegible]யாதே. யான் இத்தருணமேசென்று என் தங்கையைத் தேடிப்பார்த்துஅழைத்துக்கொண்டுவருகிறேன்.

நலலதம்பி - குலசேகரியின் வருகையை
அயல்வீட்டுப் பெண்களிடம் விசாரிப்பது.

நல்லதம்பி - தரு.

மைந்தா என்வார்த்தையை (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

அம்மாயெந்தன் அருமைத்தங்கையைக் கண்டதுண்டோசொல்வீர்.

அயல்வீட்டுப்பெண் - தரு.

தங்கையைக்கண்டோம் நாங்கள் தயாபர[illegible] நவிலீர்.

நல்லதம்பி - தரு.	அயல்வீட்டுப்பெண் - தரு.
சொல்லுவீரம்மா.	என்சொல்வேனையா.
தங்கையாருரைத்தாள்	தையலழுதுசென்றாள்.

நல்லதம்பி - தரு.

என்னத்துக்காக அவர் ஏழுமைந்தருடன்சென்றார்.

அயல்வீட்டுப்பெண்.	நல்லதம்பி - தரு.
ஏன்சொல்வேனையா.	என்னசங்கதியம்மா.
மூளிஅக்ரமத்தால்.	ஐயோசென்றார்களோ; (அம்)

நல்லதம்பி - தரு.

அம்மாஅப்பாதகிமூளியால் என் தங்கையையிழந்தேனே
தீவிரம்ஓடி-தங்கையைதேடி
தேடிப்பிடித்துக்கொள்ளுவேன் யானே. (அம்)

வசனம்.

ஆ! விதிவசமே யான் உலகத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்யும் இராஜனாயிருந்தும் யாதுபலன்? பசியினால் மனமெலிந்துவந்த என் தங்கையை பாவியாகிய அலங்காரி துரத்தும்போது அவர்கள்மன மெவ்விதமாயிருக்கும்.

{ நல்லதம்பி - குலசேகரியைத்
தேடிக்கொண்டு போவது. }

நல்லதம்பி - தரு.

எந்தன்மைமந்தனே (யென்ற வாணமெட்டு.)

தங்கை - எங்குதான் சென்றனளோ—மனதில்
ஏதேது நினைந்தனளோ. (தங்கை)

பாழும்பஞ்சத்தாற்றிகைத்து பரதேசிபோல்வந்தனளை
பாவிஅலங்காரி யாதுசெய்தாளோ
ஆவிசோருதே (தங்கை)

அண்ணன்வீட்டிற்செல்வோமெனஆசையாய்வந்தஎன் தங்கை
அலங்காரியினால் மனத்துயருற்று
வனத்திற்சென்றாளோ. (தங்கை)

இருவரொருதாய்வயற்றி லெங்காளிற்பிறப்பதென
திரேகந்துடித்து திகைக்குதேமனம்
வருவாளோகண்முன். (தங்கை)

தந்தைசொற்படியேயெந்தன் தங்கையையன்பாய்வளர்த்து
சிந்தைமகிழவே மணஞ்செய்துவைத்தேன்
இந்தவிதிக்கோ. (தங்கை)

வசனம்:

ஆ! எனது சகோதரியாகிய குலசேகரி உன்னை பூந்தவனமெங்கனுந்தேடினுங் காண்கிலனே யாதுசெய்குவேன் எவ்விதமாய் மனந் துணிவேன் அம்மணி!

நல்லதம்பி - தரு.

ராமநாமம் (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

ஆ! ஹா! எந்தனிட அருமைத்தங்கையே
அலையவிட்டாயே என்செய்குவேனே (ஆ-ஹா)

ஓஹோநான்இந்த உலகோர்பாவியென
உரைப்பதற்கானேன் என்செய்குவேனே (ஆ-ஹா)

பரதேசிபோலபார்தனிலலைய
பாவிமோசஞ்செய்தாள் என்செய்குவேனே (ஆ-ஹா)

அருமையாய்வளர்த்து ஆசையாய்கொடுத்தேன்
அருமைதங்கையே அலையவிட்டாயே. (ஆ)

வசனம்.

"ஆ! விதிவசமே மனவிசாரப்படுவதினாற் பயனில்லை. அதோ நமக்கெதிரில் ஆடுமாடுகளை மேய்த்துக்கொண்டிருக்கும் இடையர்களையாகிலும் கேட்டு விசாரித்து அவர்களாலாகிலும் நமது தங்கையைக் கண்டு பிடித்துஅழைத்துக்கொண்டு வருகுவோம். இதுதான் தகுந்த யோசனை.

நல்லதம்பி - தரு.

ஆசசனேஇவ்விமானமேகாதேனே (யென்ற வர்ணமெட்டு)

இடையர்காள் என்னருமைத்தங்கை
குலசேகரியைக் கண்ணுற்றீரோ. (இடை)

இடையர் (வசனம்) ஐயா உம்மைப்பார்த்தால் அரசனைப்போற் காணப்படுகின்றனவே உமது தங்கை இங்ஙனம் யாது காரணமாய் வருவாள்.

துடிக்குதேமனந்திகிலுற்று
துரோகியாலென் தங்கையையாளும்
படிமிசையுபிரோடிமூர்ந்து
பரதவிக்கின்றேனையையோ. (இடை)

வசனம்.

இடையர்காள்! யான் இந்நகரத்தின் அரசன்தான். ஆயினும் எனது தங்கை வறுமையாலிளைத்து தனது மைந்தருடன் எமது அரண்மனையில் வந்தாளென்று பாவியாகிய அலங்காரி அவர்களைத் தூஷித்து அடித்துத் துரத்திவிட்டதால் அவர்கள் மனவிசாரத்துடன் வனவாசியாய்ப் போய்விட்டாரென கேள்வியுற்று யான் ஆரண்யமென் னுனும் அலைந்து தேடித்திரிந்துக்கொண்டிருக்கிறேனையா.

இடையர்கள் (வசனம்) அரசே நீர் சொல்வது ஓர்வித சந்தேகமாயிருக்கின்றது. அஃதேதெனெனில் யாங்களவர்களை இன்னாரென்றுங் கவனித்துணர்கிலோம்.

நல்லதம்பி - தரு.

குழும்பஞ்சத்தின் கொடுமையால்
சுந்தரமயிலனம்போல
ஏழுமைந்தருடனோர்மாது
இவ்வனத்திற் சென்றதுண்டோ.

இடையர் (வசனம்) ஆம்! ஆம்! உண்மையே எமக்கு இப்போது தான் ஞாபகம்வந்தது. ஓர் ஸ்திரீ ஏழுபிள்ளைகளுடன் இம் மார்க்கமாய்ச் செல்லுந்தருணம் தாகந்தணிவதற்காக ஓர் கிணற்றைக் காண்பிப்பீரெனப் புகன்றனர். அத்தருணம் யாங்கள் இவ்வனத்தின் தென்னண்டைவாடையிலிருக்கும் கிணற்றுக்குப் போவதற்கு வழி காட்டினோம்.

நல்லதம்பி - தரு.

காட்டிக்கொடுத்தீரோயென் தங்கை
கானகக்கேணியில்வீழ்ந்தாளோ
காட்டிலினியெவ்விதமுய்வேனோ
நடுங்குதேமனந்துடித்து. (இடை)

வசனம்.

ஐயா நீங்க ளென்னைப்போற் சகோதரியுடன் பிறக்கவில்லையா? ஐயோ அநியாயமாய் என் தங்கை வீழ்ந்திறப்பதற்குபாழ்கிணற்றுக்கு வழிகாட்டினீரே இது நியாயந்தானோ?

இடையர் (வசனம்) ஐயா யாங்கள் இரகஸ்யமாய் மின்னமெதன்றங் கவனித்துணராதவ ராசையால் தண்ணீரருந்தி தாகந்தணிவாரென கிணற்றுக்கு அனுப்பினோம், இதைக்குறித்து நீர் எங்களை நிந்திப்பது தர்மமோ?

{ நல்லதம்பி கிணற்றருகில் வந்து குலசேகரியையும்-பிள்ளைகளையும் பார்த்து விசனப்படுவது. }

நல்லதம்பி - தரு.

சந்திரசேகரா (வென்ற வர்ணமெட்டு.)

என்சகோதரியீன்ற மைந்தர்களனைவரும்
இறந்துமடிந்தனரே விதியே-விதியே-விதியே
இறந்துமடிந்தனரே. (என்ச)

அருமைத்தங்கைபெற்ற அன்புள்ளபிள்ளைகாள்
அரன்பதிசேர்ந்தீரோ விதியே-விதியே-விதியே
அரன்பதிசேர்ந்தீரோ. (என்ச)

அறுபதுமுழக்கூந்தல் அலையஜலந்தனில்
ஐயையோ இறந்தாயோ தங்கா-தங்கா-தங்கா
ஐயையோ இறந்தாயோ. (என்ச)

ஆவிதுடிக்குதே அங்கமும்சோருதே
ஹரஹரசிவசிவமே-சிவமே-சிவமே-சிவமே
ஆர்திர்ப்பாரென்கவலே. (என்ச)

{ நல்லதம்பி-குலசேகரியையும்-பிள்ளைகளையும், கிணற்றிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டுவருவது. }

நல்லதம்பி - தரு.

மனந்திகைத்து (என்ற வர்ணமெட்டு)

தங்கை யீன்ற தனயர்களா
உயி ரகன் றீரோ. (தங்கை)

எந்நாளும்மைக்காண்பேன்
எனதுமருமக்காள்
இனிய மொழியா ளெந்தன். (தங்கை)

அருமைத்தங்கைபெற்ற
அன்புறும்பிள்ளைகாள்
இறந்தீரோ இவிடந்தன்னில்
அமிர்த வசன அழகு. (தங்கை)
எந்தனுடன்பிறந்த
எனக்கிளையதங்கையே
இறந்தாயோ இந்நகர்தனில்
இனிய கற்புக் கரசி. (தங்கை)

{ குலசேகரியையும் பிள்ளைகளையும் நல்லதம்பி தகனஞ்செய்வது. }

நல்லதம்பி - விருத்தம்.

என்சகோதரியேயுன்னை இவ்விதம்மடியச்செய்த
கன்மனதமைந்தபாவி காதகிவம்ஸத்தோரை
வன்மையாய்க்கொன்றுவிட்டு வருத்தமெல்லாமொழித்து
அன்புடன்வருவேனம்மா அனல்பற்றியெரிவாய்தாயே.

வசனம்.

எனது அருமையான சகோதரியே நீ இவ்விதமாய் கிணற்றில் விழ்ந்திறப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த அலங்காரியின் வம்ஸத்தினரையெல்லாம் கொன்றுவிட்டு வருகிறேன் இனி உன்கோபந்தணிந்து அனல்பற்றி யெரிவாயம்மா.

{ நல்லதங்காளும் - பிள்ளைகளும், அனல்பற்றி யெரிவது. }

நல்லதம்பி (வசனம்.)

ஆ! ஹா! பார்த்தனையா? அந்த பாதகியாகிய அலங்காரிசெய்த நய வஞ்சக மோசத்தினால் எனது சகோதரி மைந்தருடனே கிணற்றில் வீழ்ந்து மரணமடைந்து சுவர்க்கபதவியடைந்தனள். இனி நாம் பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டும். இதுதான் தகுந்தயோசனை.

{ நல்லதம்பி ஆரண்யத்தைவிடுத்து மாளிகையில்வந்து பஞ்சணையில் படுத்திருப்பது. }

அலங்காரி - வசனம்.

பிராணபதி! இதென்ன மனவிசாரத்துடன் சயனித்திருக்கின்றீரே அந்தப்பாவியாகிய குலசேகரியை எங்கெங்குதேடி அலைந்து இளைத்தீரோ? சகி! மயில் விசிரியைக்கொண்டுவா! இந்த பன்னீரைத் தெளிப்பாய்.

நல்லதம்பி (வசனம்) பெண்ணே! யான் குலசேகரியைத் தேடித்தேடி வனமெங்கும் அலைந்தும் அகப்படவில்லை இனி இதைக் குறித்து விசனப்படுவதினால் பிரயோசனமில்லை. போனால்போகிறாள்.

அலங்காரி (வசனம்) சரி! சரி! பார்த்தீரா? யான் சொல்வதொன்றும் பழுதாகாது நீர் அவளைத் தேடிக்கொண்டுபோகலாமா? அவள்கெட்டாள்.

நல்லதம்பி (வசனம்) பெண்ணே! நமது மைந்தனுக்கு கலியாணஞ் செய்யவேண்டுமென யோசிக்கின்றேன். ஆகையால், யாரிடத்தில் பெண்விசாரிக்கலாம்.

அலங்காரி (வசனம்) பிராணபதி! என் தாய்வீட்டு சம்பந்தம் தவறிப்போகாமல், எனது தமையன் புத்திரியாகிய ரூபசுந்தரியை நமது பிள்ளையாகிய காந்திபனுக்குக் கலியாணம்செய்து கண்குளிரப் பார்க்கவேண்டுமென ஆசையாயிருக்கின்றேன்.

நல்லதம்பி (வசனம்.) சரி! அவ்விதமேசெய்வோம் நமது பந்தத்வ உறவின்முறையாராகிய அரசர்களை வரவழைப்பதற்கு திருமணப்பத்திரிகையெழுதுகிறேன், நீ பெண்வீட்டுக்காரரை வரவழைப்பாய்.

அலங்காரி (வசனம்) சேவகா! இந்த கிருபத்தை கேகயதேசத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்யும் அழகானந்த மஹாராஜானென்னும் என் தமையன்கையிற்கொடுத்து அதிக சீக்கிரமாய் அழைத்துக்கொண்டு வருவாய்.

சேவகன் (வசனம்) அப்படியே மஹா பாக்கியம் தாயே.

கேகயதேசம்.

{ அழகானந்த மஹாராஜன் மந்திரி பிரதானியருடன் சிம்மாசனத்தில் கொலுவமர்ந்திருப்பது. }

சேவகன் (வசனம்) மஹாப்ரபு! வந்தனம்புரிகின்றேன்.

அழகானந்தன் (வசனம்) நீயாரடா? எங்கனமிருந்து வந்தனை?

சேவகன் (வசனம்) அரசே! மதுரை தேசத்திலிருந்து கிருபங்கொண்டுவந்தேன்.

{ அழகானந்தன் கிருபத்தை வாசித்துப்பார்த்து, தனது பந்தத்வ உறவின்முறையாருடன் தன் பத்தினியையும் புத்திரியையும் அழைத்துக்கொண்டு மதுரைதேசத்திற்கு வருவது. }

மதுரைமாநகரம் அரண்மனை.

அலங்காரி-தரு. காசிவிஸ்வேசனே (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

அமிர்தமொழிவசனை அன்புடனிவ்வேளை
ஆவிசோருதெந்தன் ஆசையைத்தீரும் (அமி)

நல்லதம்பி தரு.

இந்தவேளையென்முன் இவ்விதம்பேசாதே
சுந்தரவதன சொரூபசிங்காரி. (இந்த)

அழகானந்தமஹாராஜன் ப்ராப்தம்.

அலங்காரி (வசனம்) வருவீர் அண்ணா! அண்ணியம்மா! அக்கா! வாருங்களம்மா! எல்லோரும் உட்காருங்கள். அண்ணா! எனது புத்திரனாகிய கார்த்திபனுக்கும் உமது புத்திரியாகிய ரூபசுந்தரிக்கும்

கலியாணம் செய்துவைத்து கண்குளிரப் பார்க்கவேண்டுமென ஆசை யாயிருக்கின்றேன்.

அழகானந்தன் (வசனம்.) அப்படியே மஹாசந்தோஷமம்மா உமதிஷ்டப்படியே யானும் சம்மதித்தேன்.

அலங்காரி (வசனம்.) பிராணபதி இன்னும் தாமதமேன். திருமணப்பத்திரிகை யெழுதி அரசர்களனைவரையும் வரவழைப்பீர்.

நல்லதம்பி (வசனம்) மந்திரி! இந்தத் திருமணப்பத்திரிகை யனைத்தும் தூதுவர்மூலமாய் எனது உறவின்முறையாராகிய அரசர்கட்குக் கொடுக்கும்படி ஆக்ஞாபிப்பாய் ஆனால், காசிராஜனுக்கு மாத்திரம் தெரிவிக்கவேண்டாம்.

அலங்காரி (வசனம்) மஹாசந்தோஷம், பிராணபதி. இப்போதுதான் யான் மனமகிழ்ந்தேன். மந்திரி! எனது மாமியார்வீட்டு ஜனங்களை வரவழைக்கவேண்டாம், எனது தாய்வீட்டுஜனங்களை மாத்திரம் வரவழைப்பீர்.

நல்லதம்பி (வசனம்) அப்படியல்ல, காசிராஜன்தவிர மற்றவர்கட்கெல்லாம் திருமணப்பத்திரிகையைத் தந்து வரவழைப்பீர்.

மந்திரி (வசனம்) அப்படியே மஹாபாக்கியம் அரசே.

{ மந்திரியின் சொற்பிரகாரம் தூதுவர் திருமணப்பத்திரிகையை அரசர்கட்குத் தந்தவுடனே யாவரும் மதுரைக்குவருவது. }

நல்லதம்பி (வசனம்) மந்திரி ஓர் சிற்பசாஸ்திரியை வரவழைப்பாய்.

மந்திரி (வசனம்) அப்படியே மஹாபாக்கியம் அரசே.

சிற்பசாஸ்திரி ப்ராப்தம்.

சிற்பசாஸ்திரி-விருத்தம்.

இன்புடன்மதுரைதேசம் இராஜரீகம்செய்பூபா
வன்மையாயென்னையிங்கு வரவழைத்திட்டசேதி
என்னமோ சுபமென்றெண்ணி என்மனமகிழவந்தேன்
அன்புடனெந்தனுக்கு ஆக்ஞாபித்தருள்வீர்போற்றி,

(வசனம்.) இராஜேஸ்வரா! என்னை யாதுகாரணமாக வரவழைக்[தீ]ரோ தெரியப்படுத்துவீர்.

{ சிற்பசாஸ்திரியை நல்லதம்பி தனியே அழைத்துச் சென்று இரகஸ்யமாய்ச் சொல்வது. }

நல்லதம்பி-தரு - சந்திரசேகரனே (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

சிற்பசாஸ்த்ரீகேளாய் - என்வார்த்தையை
சிற்பசாஸ்த்ரீகேளாய்.

அநுபல்லவி.

அற்புதமாளிகை அமரர்லோகம்போற்செய்து
கற்கீர்த்திவாய்த்திடும் சற்குணனெனும். (சிற்ப)

சரணம்.

செந்தாமரைவதனி யெந்தன்அருமைதங்கை
மைந்தரெழுவருடன் வந்தனளிங்ஙனம்
அந்தநாளலங்காரி புரிந்தஅநியாயத்தால்
சிந்தைமெலிந்துகேணி தன்னில்விழுந்திறந்தார். (சிற்ப)

ஆகையினலிந்த பாவிஜனங்களை
அரைவிநாடியிற்றானே அனைவரும்ஒருமிக்க
சாகும்படிசெய்தாலென் சஞ்சலமகன்றிடும்
சந்தோஷத்தாலுனக்கு தருவேன்பொன்பொருள். (சிற்ப)

எத்திசையோருங்கண்டு சித்தமிகமகிழ்ந்து
இந்த்ரலோகமோவென சிந்தையில்மதித்திட
சித்திரப்பதுமைகள் சுற்றிலுந்தானமைத்து
சுந்தரலங்காரமாய் ஜோடிப்பீர்மண்டபம். (சிற்ப)

(வசனம்.) ஐயா! என் சகோதரியாகிய குலசேகரி தனதுமைந்த[ரு]டன் இங்ஙனம் வந்தமையால், இந்தப்பாவியாகிய அலங்காரி அவர்களுக்குச்செய்த கொடுமையால் மன[வி]சாரத்துடன் கிணற்றில் விழுந்து சுவர்க்கபதவியடைந்தனர் ஆ[கை]யால், இந்தப்பா[வி] [ஜ]னங்களையெல்லாம் ஒரே தடவையில் கொல்லவேண்டும் அதற்காக [illegible]க்கு ஓர் சகாயம் செய்யவேண்டும் அதென்னவெனில், யாவரும்பார்

த்து மனமகிழுந் தன்மையாய் சிங்காரமனமர்தஅர் சூஸ்திரமண்டபம் ஜோடிக்கவேண்டும், அதில் வஞ்சகியின் சேனைகளெல்லாம் போய் உட்கார்ந்தவுடனே சூஸ்திரத்தைத் தட்டிவிட்டால், மண்டபம் இடிந்துவிழுந்து யாவரும் எமபுரியனுகவேண்டும் இவ்வளவு சகாயம்புரிவீராகில் உமக்குவேண்டிய பொன்பொருள் தருவேன்.

சிற்பசாஸ்திரி (வசனம்.) அப்படியே மஹாபாக்கியம் அரசே.

(சூஸ்திரப் பந்தல் ஜோடிப்பது.)

சிற்பசாஸ்திரி (வசனம்.) அரசே சூஸ்திரப்பந்தல் ஜோடித்து விட்டேன் மஹாப்ரபு.

நல்லதம்பி (வசனம்.) மஹாசந்தோஷம் இதோ இந்த ஆயிரம் வராகனையும் பெற்றுக்கொள்வீர்.

சிற்பசாஸ்திரி (வசனம்.) மஹாபாக்கியம் ப்ரபு.

{ அலங்காரியின் சேனைகளும் நல்லதம்பி சேனைகளும் கலியாணத்திற்குவருவது. }

அலங்காரி (வசனம்.) வருவீர் வருவீர் அண்ணு வருவீர் அத்தான் யாவரும் இந்தமண்டபத்தில் உட்காருவீர்:—நீங்களாரையா?

உத்தமன் (வசனம்.) அம்மா யாங்கள் தெரியாதா உன்மணாளனுகிய நல்லதம்பியின் சிறிய தகப்பனர் பிள்ளைகளாச்சுதே இவர்களும் எங்கள் உறவினர்தான் தெரியாதது போற்பேசுகின்றனையே.

அலங்காரி (வசனம்.) சீ! உங்களையெல்லாம் யார்வரவழைத்தனர் எழுந்திருந்து அங்ஙனம் போய்உட்காருவீர் சகி! புரோகிதர் வந்தனரா?

சகி (வசனம்.) வந்தனரம்மா.

அலங்காரி (வசனம்.) சுவாமி முகூர்த்தவேளை தவறிப்போகிறது சீக்கிரம் ஆகட்டும்.

[illegible]ணர் (வசனம்.) [illegible]கள் பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும் மங்[illegible]ஸ்நானஞ் செய்வித்து ஆடை ஆபரணங்களாற்சிங்காரித்து மணவரையி லழைத்துகொண்டு வருவீர்.

சற்குணன் (வசனம்.) நல்லதம்பி ராஜனே இதென்னபெண்பிள்ளை அதிகாரமாகவே யிருக்கின்றதே கேட்பவர் யாருமில்லையோ?

நல்லதம்பி (வசனம்.) என்னசெய்யலாம் விபரீத காலமாயிருக்கின்றது.

விவேகானந்தன் (வசனம்.) உமது சகோதரியாகிய குலசேகரியும் மைத்துனரும் ஏன்வரவில்லை.

நல்லதம்பி (வசனம்.) குலசேகரி தனதுமைந்தர்களுடனே சுவர்க்கபதவியடைந்தனள் இந்தச் சங்கதியை மாத்திரம் யாருக்கும் சொல்லாதீர் சுபகாரியத்தில் அழுகுரலுதவாது யாவும்நாளையதினம் கண்டுணர்வீர்.

விவேகானந்தன் (வசனம்.) ஆ! அப்படியா!

மங்கிலியவஸ்திரீகள் காந்தீபனுக்கு
நலங்கிடுதல் - தரு.

பல்லவி.

மங்களானந்தனே மஹாராஜன்புத்ரனே
மனஉல்லாசதீரா

அநுபல்லவி.

திங்கட்பிரகாச தேஜஸமைந்திடும்
சிங்காரவதன திருஉருவந்துலங்கும்

சரணம்.

அழகுசவுந்தரா அனந்தரூபனே
அவனியோர்புகழ்வீரா
செழித்தகமலமுக ஜெயப்ரகாசதீரா
விழியழகானந்த விஜயகெம்பீரவீரா

ரூபசுந்தரிக்கு நலங்கிடுதல் - தரு.

அழகமிர்த சுந்த்ரவதியே-இந்த
அவனியோர் புகழும்மதியே
விழியலங்கார வதியே-சந்ததம்
விண்ணோர்கள் புகழும்மதியே (அழக)

{ பெண்ணையும் பிள்ளையையும் நவரத்தினகசிதமாய்விளங்கும் ஆடையாபரணங்களாற்சிங்காரித்து மணவறையிலுட்காரச்செய்வது. }

பிராமணர் (வசனம்.) காந்தீபா நவக்கிரகங்களை மனதினிடமாக பூஜிப்பாய்,

பிராமணர்-சுலோகம்.

சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்
ப்ரசன்ன வதனம் த்யாயே
சர்வவிக்னோப சாந்தயே

பிராமணர் (வசனம்.) காந்தீபா இந்த மங்கிலியத்தை ரூபசுந்தரியின் கழுத்திற் சூட்டுவாய்.

காந்திபன் - ரூபசுந்தரிக்கு மங்கிலியம் சூட்டுவது.

அலங்காரி (வசனம்.) பிராணநாதா ! திருமணவைபவம் நிறைவேறியது இனி வந்த விருந்தினர்க்கு அமுதுபடைக்க வேண்டும் எல்லோருக்கும் யானேபடைக்கின்றேன்.

நல்லதம்பி (வசனம்.) உன்னிஷ்டம் எவ்விதமாகிலும் செய்துக் கொள்வாய்.

அலங்காரி தனது சேனைகளையெல்லாம் சிங்காரலங்
காரமாய் விளங்கும் சூஸ்திரப் பந்தலில் உட்
காரவைத்து நல்லநம்பி சேனைகளையெல்
லாம் துரத்திவிடுவதும் அவர்கள்
. மண[illegible]ரத்துடன் தனியே ஒ
புரமாய் உட்கார்ந்திருப்பது.

{ அலங்காரி - தன்சேனைகட்கு அறுசுவை
பதார்த்தத்துடன் அன்னமிடுவது. }

அலங்காரி (வசனம்.) அத்தான்! அண்ணா! அக்கா! என்னஇவ்வளவு கொஞ்சமாய் புசிக்கின்றீரே, இன்னும் கொஞ்சம்புசிப்பீர்.

{ அலங்காரி நல்லதம்பிசேனைகளுக்கு
வஞ்சனையாய் அன்னமிடுவது. }

விவேகானந்தன் (வசனம்.) ஐயா நல்லதம்பிராஜனே இதென்ன அநியாயம் எங்களுக்கு அகத்திக்கீரைகுழம்பு வார்ப்பதும் அவர்களுக்குஅறுசுவைப்பதார்த்தஇவ்யான்ன சகபோஜனமிடுவதும் நீதியோ! பந்தியில் வஞ்சனைசெய்யலாமா.

நல்லதம்பி (வசனம்) ஆ! ஹா! இந்தப்பாதகி நாம் பார்க்கும்போதே இவ்விதமாய் வஞ்சனைசெய்கின்றாளே, நமது தங்கையை என்னென்ன கொடுமைசெய்திருப்பாள், சிற்பாசாஸ்திரி! சூஸ்திரப் பந்தலைத் தட்டிவிடுவீர்.

{ சிற்பாசாஸ்திரி சூஸ்திரப்பந்தலைத் தட்டிவிடுவது.
அலங்காரிசேனைகளெல்லாம் இறந்துவிடுவது. }

அலங்காரி (வசனம்) ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம் ஐயையோ!

அலங்காரி நல்லதம்பியை நிந்திப்பது - தரு.

நடந்ததென்ன (யென்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

இறந்தனரேபாவி - யாவரும்
இறந்தனரேபாவி.

அநுபல்லவி.

தரணியிலிவ்விதம் அநியாயம்செய்யலாமோ. (இறந்)

சரணங்கள்.

கலியாணமென்றுசொல்லி கபடமாயழைத்து
கல்லினால் பந்தலிட்டு
பலரையுங்கொன்றாயே பாதகனேயுனக்கு
பரமன் துணைசெய்வாரோ (இறந்தன)

அருமையானயெந்தன் அண்ணிவீட்டுஜனம்
அடங்கலுமிறந்தாரே
தருமமோஉனக்கிது சற்றுந்தயையில்லாத
சண்டாளனே துரோகி (இறந்தன)

நல்லதம்பி அலங்காரியை அடிப்பது - தரு

சங்கரனைப்பணிவோம் (என்றவர்ணமெட்டு.)

சண்டாளிசூடிகேடிபடுபாவி உன்னைக்கொல்வேன்பார்-எந்தன் தங்கையைக் கொன்றபாதகி.

காட்டில்பஞ்சமெய்தியுன் வீட்டினில்வந்தவரை
ஓட்டிநைக்கானகத்தில் தாஷ்டீகபடுபாவி
மேட்டிமையாகக்கை நீட்டிவாயாடாதே
காட்டிலுனையிகழ நாசஞ்செய்குவேன்பார் (௩)

மூளிமூதேவியுன்னை மொட்டையடித்திந்த
வாளினாலுன்செவி நாசியையும் அறுத்து
நீளம்புளியிலுன்னை நிந்தித்திகழ்வதற்கு
சூழும்துயர்விளைப்பேன் அன்மார்க்கிதுரோகிபாவி (௪)

நல்லதம்பி (வசனம்.) அடாசேவகா ! இத்தருணமே இந்தவஞ்ச கியை மொட்டையடித்து மூக்கில் கரும்புள்ளி செம்புள்ளிபொட்டிட்டு கழுதைப்பின்மேல் ஏற்றி நகர்வலம்வந்து யாவரும் நிந்திக்கும்படியாக சுண்ணாம்பு காளவாயில் வைத்து கொளுத்தி விடுவாய்.

சேவகன் (வசனம்.) அப்படியே மஹாபாக்கியம் அரசே.

காசிராஜன் தர்பார். காசிராஜன் - தரு.

சீரிலகும்காம நகரில் வருணன்கிருபையால்மழை
பாரிலன்பாய்பொழிந்ததினி பக்ஷமுடனேமந்த்ரி
க்ஷாமம்விலகிக்ஷேமமுற்றது காசிநாதன்கிருபையால்
யாசகர்க்குத்தானதர்மம் புரிவீரினியன்புடன்
ஆலயப்பூஜைகள்நாளும் அன்புடனேபுரிகுவீர்
சாக்ஷயும்மகிழநாமும் சஞ்சலமற்றிருப்போம்
என்றுமனைவிமைந்தனையும இன்புடனழைத்தினி
மனமகிழவருகின்றேன்யான் மாக்ஷியெறும்மந்திரி
மந்திரி (வசனம்) அப்படியே மஹாபாக்கியம் அரசே.

(காசிராஜன் மதுரைக்குவருவது.)

காசிராஜன் (வசனம்) இதென்ன அரண்மனையில் சந்தடியின்றி நூவிதமா யிருக்கின்றதே பெண்ணே குலசேகரி! குலசேகரி! குலசேகரி! மைந்தா! ஞானசேகரா! ஐயோ யாதோர் சப்தமுங் காணவிலேனே நமது மைத்துனரையாகிலும் விசாரிப்போம்.

காசிராஜனுக்கும், நல்லதம்பிக்கும் தர்க்கம்.

காசிராஜன் - தரு - சித்திரச்சீனகள்ளில (யென்ற வர்ணமெட்டு.)
அன்புடையமைத்துனரே என்மனைவியெங்குசென்றாள்.
நல்லதம்பி - தரு.
மைத்துனரேஉன்மனைவி மாண்டுமேவகுகாலமாச்சு.

காசிராஜன் - தரு.

பரிகாசம்செய்கிறீரோ பக்ஷமுள்ளமைத்துனரே,

நல்லதம்பி - தரு.

உரியதுமொழிகிறேனையா உத்தமனே உண்மையாக.

காசிராஜன் - தரு.

மனைவி இறந்தாலுமென் மைந்தர்களெங்குசென்றார்.

நல்லதம்பி - தரு.

தனயர்களேழுபேரும் தாயுடனேசென்றிறந்தார்.

காசிராஜன் - தரு.

ஒருவரிருவரென்றால் உலகத்திற்கேற்பதென்பார்
ஏழுபிள்ளை தாயுடனே என்னவிதமாய்மடிந்தார்.

நல்லதம்பி - தரு.

பாவியென்பத்தினியால் பாலர்களுடனென் தங்கை
பாழுங்கிணற்றில்வீழ்ந்து ஆவியொழிந்தார்மைத்துனா.

காசிராஜன் (வசனம்) ஐயோ! மைத்துனா இதற்குத்தானோ உன்னிடத்தில் அனுப்பினேன்.

நல்லதம்பி (வசனம்.) மைத்துனா! நானென்செய்வேன் எ தங்கை தனது மைந்தர்களுடன் இங்ஙனம் வந்திருந்தனள். அத்த ணம் யானில்லாமையால் எனது மனைவியாகிய அலங்காரிஅவர்களு குச் செய்த அநியாயகொடுமையைச் சகிக்காமல் ஆரண்யத்திலிருக் கும் கிணற்றில்வீழ்ந்து இறந்துவிட்டனர், இவையனைத்துங் கேள்வி யுற்ற யான் தங்கையை தகனஞ்செய்துவிட்டு அலங்காரியின் சேடி களையெல்லாங்கொன்று பழிக்குப்பழி வாங்கிவிட்டேன்.

காசிராஜன் (வசனம்) மைத்துனா எனது பத்தினியும் மைந்தரு இறந்த இடத்தையாகிலும் காண்பிப்பீர்.

(நல்லதம்பியும் காசிராஜனும் கிணற்றருகில்வருவது.)

காசிராஜன் - தரு.

ஆவியிழந்தனரோ—எந்தன்
ஆசைநாயகியும் மைந்தரெழுவரும். (ஆ
பாவியானிவர்[illegible] அனுப்பியதாலன்றோ
பாழ்கிணற்றில்[illegible]ந் திறந்தனரையையோ. (ஆ

காசிராஜனும்நல்லதம்பியும்கழுத்தையறுத்துகொள்வது

காசிராஜன் (வசனம்.) ஆ! விதிவசமே! என்மனைவியும் மைந்தனும் இறந்து யான் மாத்திரம் உலகில் ஜீவித்திருப்பேனோ. இதோ என் கழுத்தையறுத்துக்கொண்டு சுவர்க்கபதவியடைகிறேன்.

நல்லதம்பி (வசனம்.) ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம் தங்கையும் மைத்துனனும் இறந்து நாம் இருப்பது நன்கல்ல இதோநாமும் கழுத்தை யறுத்துக்கொள்ளுவோம்.

பரமேஸ்வரன் விருத்தம்.

அன்பனேநல்லதம்பி ஆவியையொழிக்கவேண்டாம்
துன்பங்களனைத்துமுன்னைத்தொடராமல்விலகிப்போச்சு
உன்தங்கைமைந்தனோடு உயிர்[illegible]ழுப்புகின்றேன்
இன்பமாயுலகில்வாழ்க என த[illegible]தவிவாராய்.

{ காசிராஜனும் நல்லதங்கையும் பிள்ளைகளும் உயிர் பெற்றெழுந்துயாவரும் பரமேஸ்வரனை தியானிப்பது. }

தேவாரம்.

அன்பர்கள்மனதில்நாளும் அமர்ந்திடும் சிவமே போற்றி
கன்மங்களணுகிடாமல் காத்தருள்பரமேபோற்றி
இன்பமாய்கைலைவாழும் ஈஸ்வரிமணாளாபோற்றி
உன்பதமருள்வாயையா உமாமயேஸ்வரனேபோற்றி

பரமேஸ்வரன் (வசனம்.) அம்மணி குலசேகரி உனக்கு என்னவரம் வேண்டுமோ கேட்பாயாகில் தருகின்றேன்.

குலசேகரி (வசனம்.) பரமேஸ்வராயாஎன்உன்பதவியடை[யு]தற்கு அனுக்கிரகஞ் செய்வீர்.

பரமேஸ்வரன் (வசனம்.) அப்படியே இதோஇந்தவிமானத்தில் நீங்களனைவரும்அமர்ந்து கைலைக்கு வருவீரம்மா-நல்லதம்பி நீ இன்னும் சிலநாட் சென்றபின்னர் என்பதவிக்கு வருவாய்.

குலசேகரி (வசனம்.) அண்ணா அந்தபாவியாகிய மூளி அலங்காரியை எல்லைக்கல்லாக நியமித்து யாவரும்மிதிக்கும்படியாகச்செய்து, எனக்குநல்லதங்காள்கோவிலொன்றுகட்டிவைத்துவருஷத்திற்கொருதரம் உலகில்வசிப்பவர் மஹோற்சவம் புரியும்படியாகஆக்ஞாபிப்பீர்.

நல்லதம்பி (வசனம்.) அப்படியே மஹாபாக்கியமம்மா

மங்களம் மங்களம்—நித்தியசுப மங்களம் மங்களம்
எங்கும்நிரந்தரமா யெள்ளுக்குளெண்ணைபோல்
தங்கியிருக்கும் கணேசருக்கும்
திங்களணிந்திடும் சங்கரர்க்கும்ஜெய
மங்களமணிந்த மயேஸ்வரிக்கும்ஜெய (மங்க)
வள்ளிதெய்வானைக்கும் வடிவேல்சேவற்கொடி
புள்ளிமயிலேறும் சண்முகர்க்கும்
கள்ளங்கபடிலா குலசேகரிதனக்கும்
நல்லதம்பிகாசி ராஜனுக்கும்ஜெய
பந்தபாசமற்ற பக்தர்ஞானிகட்கும்
பரமனடியவர் ரிஷிமுனிசித்தர்க்கும்
சுந்தரஜெயவீர சூரதீரகவிராஜ
கந்தசாமிபிள்ளைக்கும் கதிர்மதிதுணையினால் (மங்க)

குலசேகரியென்னும் இயற்பெயருடைய
நல்லதங்காள் சரித்திரம்.
இரண்டாம்பாகம் சம்பூர்ணம்.

11/9/28

சகல நாடகக்கம்பெனியாராலும் ஆடிவருகின்ற,

பெரிய

தாராசசாங்கவிஜயம்

இந்த தாராசசாங்க விஜயமென்னும் சரித்திரத்தை அநேகர் அச்சிட்டிருப்பாராயினும் எமது அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டிருக்கும் இந்த நாடகத்திற்குத் தகுந்தவிதமாய் ஐதீகக்காக்ஷிகட்கமைந்த திருவுருவ ஐதீகப்படங்களமைத்து வெகுவிநோதமாய் அச்சியற்றி, விலை சரசமாய் விற்பனைசெய்கிறோம். இதன் விலை அணா 3.

பெரிய பார்ஸீ சதாரம்.

ஐதீக திருவுருவப்படங்களுடன் அச்சிட்டு விற்பனை செய்கிறோம்.

இதன் விலை அணா 8

தண்டலையார் சதகம்.

உலகில் வசிப்பவர்கட்கு ஞானதீபமாய் விளங்கும் இந்த தண்டலையார் சதகத்தை யாவரும் எளிதிலுணருப்படியாக பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டு விற்பனைசெய்கிறோம்.

இதன் விலை, அணா 2.

வி. பி. சார்ஜ், பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு, ஸ்ரீ கு. நாதமுனிமுதலியார்.